

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321200074
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1321200074.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: N. I., narodená dňa XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - R. I., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom: K. XX, XXX XX F., t.č. R.Á. XC, XXX XX V., zastúpená AK JUDr. Zoltán Sťahula, s.r.o., so sídlom: Dunajská 6, 811 08 Bratislava, otec - O. I., narodený dňa XX.XX.XXXX, t.č. bytom: F. XX, XXX XX V., štátny občan C., zastúpený JUDr. Michaelou Kajabovou, advokátkou, so sídlom: Budovateľská 2, 821 08 Bratislava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 03. februára 2021, č.k. 39P/2/2021 - 15, taktó

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 03. februára 2021, č.k. 39P/2/2021 - 15 mení tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 03. februára 2021, č.k. 39P/2/2021 - 15, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým umožnil otcovi vycestovať do zahraničia s maloletou N. I., nar. XX.XX.XXXX, len s písomným súhlasom matky s jej úradne overeným podpisom. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh zamietol. Súčasne súd prvej inštancie určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedenej na súde prvej inštancie pod sp.zn. 37P/87/2018. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rámci svojho odôvodnenia uviedol, že návrhom na začatie konania doručeným na súd prvej inštancie dňa 07.01.2021, navrhovateľka požiadala súd o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otcovi zakáže vycestovať do zahraničia s maloletou N. I., narodenou dňa XX.XX.XXXX, bez písomného súhlasu matky s jej úradne overeným podpisom, a súčasne, že otec je povinný odovzdať izraelský cestovný pas maloletej N. matke.

3. Skutkovo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka odôvodnila tvrdením, že otec maloletej nerešpektuje neodkladné opatrenie nariadené súdom prvej inštancie zo dňa 15.05.2018 č.k. 37P/93/2018-31. Nedodríava harmonogram striedavej osobnej starostlivosti, neinformuje navrhovateľku o podstatných veciach týkajúcich sa maloletej. Otec maloletej mal navrhovateľke tvrdiť, že s maloletou plánuje vycestovať do Izraela. K návrhu boli pripojené listinné dôkazy na podporu tvrdení navrhovateľky.

4. Z úradného zápisu spísaného na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí Bratislava, Vazovova 7/A dňa 14.08.2019 vyplýva, že otec bol 6 týždňov spolu s maloletou dcérou v Izraeli (aj počas SOS), a preto matka žiadala otca o 2 ucelené týždne starostlivosti o dcéru, čo jej otec

neumožnil. Maloletá sama oznámila, že by chcela s matkou zostať, tešila sa k mame. Otec sa jej údajne vyhráždal, že pokiaľ s ním nepôjde, tak ho už nikdy neuvidí.

5. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods.1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 2 Civilného mimosporového poriadku a vecne tým, že po preskúmaní spisového materiálu a dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie dospel k záveru, že je v najlepšom záujme maloletej, aby bolo otcovi vycestovanie s ňou do zahraničia podmienené písomným súhlasom matky. Obaja rodičia maloletej disponujú rodičovskými právami a povinnosťami v plnom rozsahu a ani jeden z nich nemôže byť na týchto právach zvýhodnený na úkor druhého. Otec je povinný rešpektovať harmonogram striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko aj matka maloletej má právo podieľať sa na výchove svojej dcéry v rovnakej miere, ako otec. V zmysle úradného záznamu zo dňa 14.08.2019, spísaného na ÚPSVaR Bratislava, bol otec s maloletou v Izraeli aj počas obdobia, kedy bola matka oprávnená mať maloletú vo svojej starostlivosti, pričom následne nereflektoval na požiadavku matky, aby jej rovnako poskytol dlhší priestor na osobnú starostlivosť o maloletú dcéru, napriek prejavenej záujmu maloletej dcéry. Účelom tohto neodkladného opatrenia je aj predísť podobnej situácii. V najlepšom záujme maloletej je, aby vyrastala s oboma rodičmi a budovala si s nimi vzťah. V zmysle uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia, a vo zvyšnej časti návrh zamietol, ako nedôvodný, s poukazom aj na právne závery vyplývajúce z uznesenia Krajského súdu Bratislava č.k. 11CoP/400/2018- 51 zo dňa 01.10.2018, keďže nariadené neodkladného opatrenie považoval za postačujúce na ochranu práv a záujmov maloletej.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP.

7. Voči predmetnému uzneseniu podal otec v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že obaja rodičia disponujú rodičovskými právami v rovnakom rozsahu a jeden z rodičov nemôže byť zvýhodňovaný na právach na úkor druhého rodiča. Napriek tomuto tvrdeniu súdu o rovnosti rodičovských práv, vo výroku svojho rozhodnutia uložil súd len povinnosť otcovi maloletej N. zabezpečiť si súhlas matky s jej vycestovaním do zahraničia. Ak súd argumentuje rovnosťou rodičovských práv je v nelogickom slede potom jeho výrok zabezpečovať súhlas na vycestovanie dieťaťa len v súvislosti so súhlasom matky. Logickejšia úvaha by sa javila skôr, že v prípade vycestovania maloletej do zahraničia je vždy nevyhnutný súhlas oboch rodičov. Nie je možné takéto oprávnenia viazať len vo vzťahu k jednej osobe rodiča. Otec v rámci svojho odvolania zdôraznil, že zmyslom a účelom neodkladného opatrenia, ktorého právna úprava aj podstata v civilnom mimosporovom konaní a civilnom sporovom konaní je do značnej miery totožná, je dočasná úprava pomerov účastníkov konania v prípadoch, ak na takúto úpravu existuje (i) bezodkladná potreba, alebo (ii) existuje obava z ohrozenia exekúcie. Opísanie a osvedčenie rozhodujúcich skutočností preukazujúcich potrebu nariadenia neodkladného opatrenia zaťažuje účastníka konania, ktorý neodkladné opatrenie navrhuje, a zároveň predstavuje obligatórnu obsahovú náležitosť návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. V prípade, že účastník konania navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana a tiež osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Nakoľko pri neodkladnom opatrení je potrebné obzvlášť prihliadnuť na potrebu rýchlosti rozhodnutia súdu, ktorej do istej miery ustupuje potreba úplnosti skutkových zistení, avšak ich splnenie nie je možné vyvodzovať len z tvrdení účastníka, ktorý nariadenie neodkladného opatrenia navrhuje. Otec má za to, že esenciálnym predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je, že účastník navrhujúci neodkladné opatrenie musí osvedčiť dôvodnosť bezprostredne hroziacej ujmy. Pokiaľ ide o neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti o maloleté deti, tak takouto bezprostredne hroziacou ujmu je predovšetkým absencia riadnej osobnej starostlivosti o maloleté deti a rozvíjanie citových väzieb s rodičmi v prípadoch, kedy sa rodičia na osobnej starostlivosti dohodnúť nevedia, prípadne iná hrozba psychickej alebo fyzickej ujmy dieťaťa. Matka maloletej vo svojom návrhu takúto bezprostredne hroziacu ujmu podľa otca neosvedčila. Súd v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia argumentuje tým, že podľa Úradného záznamu ÚPSVaR zo dňa 14.08.2019 bol otec s maloletou v Izraeli aj počas obdobia, keď matka bola oprávnená mať maloletú v starostlivosti. Otec zdôraznil, že s maloletou N. odcestoval do Izraela v lete 2019 so súhlasom matky. Je pravdou, že matka súhlasila s vycestovaním na 4 týždne a maloletá N. nakoniec zostala v Izraeli 6 týždňov, pretože sa jej tam veľmi páčilo. Otec uviedol, že v Izraeli bola maloletá N. sama bez jeho osoby. On zostal na Slovensku pracovať. Matka maloletej o tom vedela, pretože to nebola žiadna novinka v živote ich dcéry, ktorá je súčasne aj izraelská štátna

občianka s vlastným izraelským pasom. Do Izraela chodí maloletá N., ktorá plynulejšie ovláda hebrejský jazyk ako jazyk slovenský, za rodinou otca od svojho narodenia takmer každé prázdniny. Vždy zostala počas letných prázdnin v Izraeli 6 týždňov, a mala to ako svoj dovolenkový pobyt. Na strane druhej po návrate maloletej N. z Izraela v lete 2019 potom zase matka maloletej porušila neodkladné opatrenie, keď nerešpektovala striedavú osobnú starostlivosť podľa vydaného neodkladného opatrenia a zase si nechala u seba maloletú N. s odôvodnením, že ju dlho nevidela a kompenzuje si stratu času. Otec však tiež ich dcéru rovnako nevidel, keďže v Izraeli bola ako každý rok predtým bez otca. Z uvedeného vyplýva, že leto 2019 rozhodne nemôže byť dôvodom pre vydanie neodkladného opatrenia dňa 03.02.2021, nakoľko podľa otca tu žiadna naliehavosť úpravy neexistuje. Súd prvej inštancie čerpal len z Úradného záznamu ÚPSVaR zo dňa 14.08.2019. Otec uviedol, že sa mu nepáči a celý čas aj trvania sporu vo veci samej poukázal na nerovnakosť prístupu slovenských úradov a súdu k jeho osobe. Cíti sa doslova z dôvodu jeho cudzej štátnej príslušnosti na Slovensku v tomto smere diskriminovaný. ÚPSVaR si spisuje úradné záznamy, ktoré následne vôbec neprešetruje, otca si na úrad nezavolá, nepožaduje vysvetlenie aj z jeho strany alebo nijako sa nesnaží objektivizovať situáciu a preverovať ju. On sa potom ani nevie k týmto veciam vyjadriť, keďže o úradných záznamoch ani nemá žiadnu vedomosť. Otec uviedol, že sa viackrát domáhal, aby ÚPSVaR s ním jednal, ale bezvýsledne. Vždy narazí na jazykovú bariéru. Najhoršie je, že ÚPSVaR ani nekomunikuje so samotnou N.. Za posledný rok ju ani len nevideli. Takáto istá situácia sa mu deje vo vzťahu k súdu. Otec uviedol, že podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava III dňa 20.12.2018 žiadal o vydanie zákazu vycestovania maloletej N. bez jeho súhlasu mimo územia Slovenskej republiky na tom skutkovom základe, že v leteckej spoločnosti zistil, že matka maloletej zakúpila letenky s dátumom odletu 10.01.2019 a dátumom priletu 17.01.2019. Otec uviedol, že nesúhlasil, aby maloletá N. do Izraela alebo kamkoľvek do zahraničia bez jeho súhlasu vycestovala, pretože podľa rozpisu letenky by mala byť mal N. vycestovaná v Izraeli v čase, kedy podľa neodkladného opatrenia mala byť v jeho starostlivosti a jednak z dôvodu a najmä, že v čase vycestovania už maloletej N. riadne začínala škola a školské prázdniny skončili dňa 04.01.2019. Nenamietal by, ak by matka letela so N. v čase školských prázdnin, naopak bol by rád, aby maloletá N. navštívila Izrael a jeho rodinu, ktorá ju všemožne podporuje. Maloletá N. však navštevovala v tom čase súkromnú medzinárodnú školu QSI International School of Bratislava, kde školné stojí 10.000,- € na jeden školský rok. Preto otec kategoricky nesúhlasil, aby maloletá N. vynechala školu, cestovala počas riadneho školského roka mimo školských prázdnin do zahraničia, navyše by vynechávala školu so školným vo výške 10.000,- € ročne. Je pravdou, že nakoniec matka po doručení jeho návrhu na súd s dcérou nevycestovala, ale súd o jeho návrhu rozhodol až uznesením zo dňa 07.02.2019, sp.zn. 37P/35/2019, kde jeho návrh zamietol, lebo matka nevycestovala, preto nebol dôvod na vydanie neodkladného opatrenia. Vtedy súd nepovažoval za potrebné preventívne upravovať potrebu súhlasu otca s vycestovaním dieťaťa. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že vo februári 2020 matka vycestovala do Izraela spolu s maloletou bez jeho súhlasu a vedomia. O tejto skutočnosti sa dozvedel až z telefonátu maloletej, ktorá mu volala priamo z Izraela, že je v Izraeli. Dokonca jej matka vybavila aj duplicitný izraelský pas. Vtedy matke zjavne nevadilo vycestovať bez jeho súhlasu. Navyše v tom čase mala maloletá N. zlomenú končatinu a do Izraela cestovala aj so sádrou. Otec uviedol na túto skutočnosť upozorňoval súd v konaní vo veci samej, dohovor súdu však bol len vždy vo vzťahu k jeho osobe a teraz ešte vyšlo aj z ničoho nič neodkladné opatrenie, ktoré mu ukladá zabezpečovať písomný súhlas matky s jej overeným podpisom. Matka si do Izraela s dcérou cestuje a on má zabezpečovať jej súhlas. Preto má pocit nerovnakého prístupu. Otec uviedol, že maloletá N. cestuje výlučne len do Izraela, ktorý je rovnako jej domovom, kde žije druhá polovica jej rodiny. Vždy sa z Izraela riadne vráti, pretože obaja rodičia rešpektujú, že Slovensko je krajinou obvyklého pobytu dieťaťa, kde N. žije a má svoj domov. Otec má za to, že skutočne v uvedenej veci neboli splnené žiadne procesné podmienky pre vydanie neodkladného opatrenia, navyše s argumentáciou o pobyte N. z leta 2019, čo je viac ako poldruha roka. Tu potom nie je splnená žiadna podmienka naliehavosti právnej úpravy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 325 ods. 1 nasl. CSP. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 03.02.2021, sp.zn. 37P 2/2021, zmenil tak, že ho zamietla.

8. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca a uviedla, že dňa 29.3.2021 obdržala informáciu o zámere otca maloletej vycestovať s ňou do cudziny napriek jej výslovnému nesúhlasu s vycestovaním a v rozpore so znením uznesenia zo dňa 3.2.2021. Matka s vycestovaním maloletej nesúhlasí z dôvodu, že nevie, kedy sa otec zamýšľa vrátiť a po predchádzajúcej skúsenosti s otcom z leta 2019 sa obáva, že sa zopakuje situácia, kedy otec 6 týždňov strávil s maloletou v Izraeli (rovnako bez súhlasu matky), ale po návrate jej odmietol umožniť stráviť čas s maloletou nad rámec neodkladného opatrenia, aby si aspoň čiastočne mohla vynahradiť, že s maloletou nemohla byť takmer celé letné prázdniny. Okrem

toho, podľa avizovaných informácií by mala maloletá N. po Veľkej noci opäť nastúpiť do školy na prezenčnú výučbu a po niekoľkých mesiacoch dištančného vzdelávania nie je vôbec vhodné, aby vymeškala ďalšie hodiny. Ako matka uviedla, otec nesúhlas matky nerešpektuje a s maloletou plánuje napriek tomu vycestovať a to dokonca s tým, že matke neuviedol, kedy presne sa chystá vrátiť. Voči tomuto uzneseniu zo dňa 3.2.2021 podal otec odvolanie dňa 23.2.2021, ktoré matke bolo doručené dňa 29.3.2021, a v ktorom o.i. uvádza: „Logickejšia úvaha by sa javila skôr, že v prípade vycestovania maloletej do zahraničia je vždy nevyhnutný súhlas oboch rodičov.“ Otec v odvolaní ďalej argumentuje tým, že esenciálnym predpokladom pre vydanie neodkladného opatrenia je dôvodnosť bezprostredne hroziacej ujmy a tá podľa neho v konaní osvedčená nie je. Matka má za to, že otec svojím konaním potvrdil, že dôvodnosť bezprostredne hroziacej ujmy tu je jednoznačná. Zároveň otec neguje vlastné vyjadrenia o potrebe súhlasu oboch rodičov s vycestovaním, keď absencia súhlasu matky pre neho nepredstavuje žiadny problém a jej výslovný nesúhlas absolútne nerešpektuje. Matka uviedla, že podľa uznesenia sp.zn. 37P/93/2018 má vykonávať neodkladnú osobnú starostlivosť o maloletú, v rozsahu týždenných intervalov, v čom jej otec maloletej, v rozpore so súdnym rozhodnutím, svojím konaním aktívne bráni. Matka sa snaží plniť si svoje rodičovské práva a povinnosti vo vzťahu k dcére, avšak konanie otca len reflektuje jeho postoj vo veci, keď uprednostňuje svoje záujmy a plány pred právami matky. Matka uviedla, že v prípade vážnej choroby starého otca maloletej, matka nemá problém súhlasiť s cestou maloletej do zahraničia, avšak zo strany matky existuje dôvodná obava, že otec maloletej tvrdenie o chorobe starého otca zneužíva len na presadenie svojich plánov a bude tak, ako doteraz ignorovať súdne rozhodnutia a brániť matke v styku s dcérou. Matka má za to, že otec svojím konaním opäť raz potvrdzuje nezáujem o rešpektovanie rodičovských práv matky a devalvuje jej úlohu ako rodiča.

9. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

10. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť (§ 388 CSP).

11. Podľa § 65 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

12. Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Podľa § 367 ods. 3 CMP uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že na súde prvej inštancie je vedené konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletej na čas po rozvode pod sp.zn. 37P/87/2018. Predmetné konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené. Z opisu skutočného stavu taktiež vyplýva, že uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15.05.2018 č.k. 37P/93/2018 - 31 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.10.2018 č.k. 11CoP/400/2018- 51 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť maloletú N. I., nar. XX.XX.XXXX dočasne odovzdať do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch, s tým, že v osobnej starostlivosti matky bude každý páry týždeň v kalendárnom roku, počnúc predchádzajúcou nepárnou nedeľou od 18.00 hod do nasledujúcej párnej nedele do 18.00 hod, kedy začne osobná starostlivosť otca a táto bude trvať do nasledujúcej nepárnej nedele do 18.00 hod. Neodkladné opatrenie je nariadené na čas do právoplatnosti rozvodového konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 37P/87/2018.

15. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

16. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie má za to, že dôvod na nariadenie tohto neodkladného opatrenia nebol daný. Matka v rámci svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia síce

opísala závažné dôvody odôvodňujúce potrebu nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, ako napríklad nerešpektovanie dohody rodičov, ohľadom vycestovania maloletej zo strany otca, neschopnosť komunikácie medzi rodičmi, obmedzovanie styku matky s maloletou dcérou zo strany otca, avšak tieto skutočnosti tvrdené matkou v rámci predmetného návrhu boli zo strany otca vyvrátené, respektíve otec v rámci svojho odvolania popísal obdobné správanie, avšak zo strany matky. Odvolací súd uvádza, že otec v rámci svojho odvolania poukázal aj na to, že matka dala otcovi na vycestovanie maloletej do Izraela súhlas (email zo dňa 15.04.2019 č.i. 28), síce iba na 4 týždne, pričom je pravdou, že otec požadovanú dohodu nedodržiaval s odôvodnením, že sa maloletej v Izraeli veľmi páčilo a navyše tam chodí pravidelne každý rok na 6 týždňov. Aj v roku 2019 bola maloletá v Izraeli, avšak bez otca t.j. otec bol v tom čase na Slovensku. Otec taktiež v rámci svojho odvolania uviedol, že po návrate maloletej N. z Izraela v lete 2019 matka maloletej rovnako porušila neodkladné opatrenie, keď nerešpektovala striedavú osobnú starostlivosť podľa vydaného neodkladného opatrenia a zase si nechala u seba maloletú N. s odôvodnením, že ju dlho nevidela a kompenzuje si stratu času. Otec taktiež uviedol, že matka vo februári 2020 vycestovala s maloletou do Izraela bez jeho súhlasu. Matka v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu uviedla, že dňa 29.3.2021 obdržala informáciu o zámere otca maloletej vycestovať s maloletou do cudziny napriek jej výslovnému nesúhlasu s vycestovaním a v rozpore so znením uznesenia zo dňa 3.2.2021. K týmto závažným skutočnostiam uvedených otcom v rámci podaného odvolania (t.j. vycestovania matky s maloletou do Izraela bez súhlasu otca, nerešpektovanie uznesenia o striedavej osobnej starostlivosti zo strany matky) sa matka v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu relevantne nevyjadřila, a preto odvolací súd ustálil, že v tomto prípade absentuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi rodičmi. Z odvolania otca odvolací súd totiž zistil, že obaja rodičia akceptujú skutočnosť, že maloletá N. má domicil t.j. obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky. Odvolací súd zdôrazňuje, že každé vycestovanie maloletého dieťaťa, by sa malo diať so súhlasom druhého rodiča, nakoľko obaja rodičia majú právo maloletú zastupovať, avšak o podstatných veciach týkajúcich sa maloletej rozhodujú spoločne, inak je možné takéto vycestovanie jedného rodiča s maloletým dieťaťom bez súhlasu druhého rodiča, ako aj bez poskytnutia relevantných informácií druhému rodičovi považovať za medzinárodný únos s trestnoprávnymi dôsledkami. Z vyjadrenia oboch rodičov odvolací súd ustálil, že rodičia nevedia spolu komunikovať, pričom medzi rodičmi za "sťaženej komunikačných okolností" prebieha striedavá osobná starostlivosť. V tomto prípade aj s poukazom na zistený skutočný stav vecí a to konkrétne, že rodičia sa vedia za sťaženej podmienok dohodnúť, že obaja rodičia rešpektujú skutočnosť, že maloletá má domicil na území Slovenskej republiky, že maloletá navštevuje rodinu otca v Izraeli pravidelne každý rok, pričom otec sa v tom čase ani nenachádza s maloletou v Izraeli, má odvolací súd za to, že absentuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá má spočívať v písomnom súhlase zo strany matky, poskytnutého za účelom vycestovania otca s maloletou. V danej veci je však treba poukázať aj na to, že otec podľa názoru odvolacieho súdu nerešpektuje dohody, respektíve nerešpektuje matku a na druhej strane matka robí otcovi takpovediac napriek. Ani jeden z rodičov si neuvedomuje, že takéto správanie najviac ubližuje ich maloletej dcére. Odvolací súd dáva do pozornosti oboch rodičov, že majú neodkladným opatrením t.j. dočasne nariadenú striedavú osobnú starostlivosť o maloletú, avšak uvedené neznamena, že súd v rozhodnutí vo veci samej (rozvod a ÚPP) bude kopírovať daný stav. Pri rozhodovaní vo veci samej bude musieť súd prvej inštancie zohľadniť aj vyspelosť rodičov, ktorá však spočíva aj v schopnosti komunikovať a vychádzať v ústrety druhému rodičovi. Pokiaľ rodičia nezmenia prístup a nezačnú takpovediac normálne a vecne komunikovať, bude ich správanie vyhodnotené vo veci samej v ich neprospech. Pokiaľ sa teda rodičia napriek uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia dohodnú, že maloletá zostane s jedným rodičom dlhšie, ako je čas určený súdnym rozhodnutím, má táto dohoda prednosť pred autoritatívnym rozhodnutím súdu. Zo zisteného skutočného stavu odvolací súd prijal záver, že v danom prípade absentuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov týkajúca sa vycestovania otca s maloletou N. so súhlasom matky. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že každý z rodičov je povinný informovať o vycestovaní s maloletou druhého rodiča, ktorý by mal s uvedeným postupom súhlasiť, a pokiaľ si v tomto smere rodičia budú robiť takpovediac napriek, tento prístup rodičov nie je dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia a podmienenia súhlasu matky s vycestovaním maloletej, ale dôvodom pre nariadenie výchovného opatrenia obom rodičom, za účelom zlepšenia ich komunikačných schopností a rodičovských zručností. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd ustálil, že podmienka bezodkladnosti úpravy pomerov, s poukazom na skutočný stav vecí nie je v tomto prípade splnená, a preto uznesenie súdu prvej inštancie zmenil (§ 388 CSP).

17. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).